

Sygn. akt : VU 262/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013 roku

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: Marta Grabowska

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2013 r. w Legnicy

sprawy z wniosku K. H.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania K. H.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 13 listopada 2012 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 262/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 13 listopada 2012r., po rozpoznaniu wniosku z 3 września 2012r. odmówił K. H. prawa do emerytury.

W uzasadnieniu organ rentowy podał, że zgodnie z art. 184 ust. 1 w zw. z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. 1 stycznia 1999r.) osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz okres składkowy w ilości co najmniej 25 lat. Wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki nabycia prawa do emerytury ustala się na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia „Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Okresy pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy (§ 2 ust. 2). Zgodnie z tym wzorem zakład pracy ma obowiązek w wydanym pracownikowi dla celów

emerytalnych świadectwie pracy określić rodzaj pracy ściśle wg wykazu, działu i pozycji w/w rozporządzenia, podać stanowisko pracy w szczególnych warunkach zgodnie z wykazem, działem, pozycją i punktem zarządzenia resortowego lub uchwały właściwego ministra oraz wskazać okres, w którym praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Zdaniem organu rentowego K. H. nie spełnia wymienionych warunków, ponieważ udowodnił 8 lat, 1 miesiąc i 11 dni okresów pracy w szczególnych warunkach wobec wymaganych 15 lat. Zakład podał, że nie zaliczył wnioskodawcy do pracy w szczególnych warunkach okresów prowadzenia działalności gospodarczej od 12 października 1989r. do 31 grudnia 1997r. wskazując, iż okresami pracy w szczególnych warunkach są jedynie okresy zatrudnienia pracowniczego.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył K. H. wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu wskazał, że wykonywał prace kierowcy samochodu ciężarowego o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony na zasadzie samozatrudnienia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. H. urodził się (...), w dniu (...). ukończył 60 lat, na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił przed organem rentowym ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 8 lat, 1 miesiąc i 11 dni okresów pracy w szczególnych warunkach. Poza tym nie jest członkiem OFE i na dzień złożenia wniosku nie pozostawał w zatrudnieniu.

(bezsporne)

W okresie od 12 października 1989r. do 20 października 1999r. prowadził jednoosobową działalność gospodarczą – świadczył usługi transportowe samochodem ciężarowym.

(bezsporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z treścią art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

I tak zgodnie z § 4 tego rozporządzenia pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Z mocy art. 184 ust. 1 ustawy emerytalnej cytowane przepisy znajdują zastosowanie w stosunku do ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948r., którym przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999r.) osiągnęli:

1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz

2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa oraz rozwiązania stosunku pracy - w przypadku ubezpieczonego będącego pracownikiem (ust. 2 obowiązujący do dnia 31 grudnia 2012r.).

W sprawie bezspornym był fakt, iż w dacie złożenia wniosku o emeryturę wnioskodawca miał wymagany przepisem art. 27 ustawy emerytalnej okres składkowy i nieskładkowy - 25 lat, osiągnął wymagany wiek 60 lat, nie przystąpił do OFE oraz miał rozwiązany stosunek pracy. Nadto na dzień 1 stycznia 1999r. udowodnił 8 lat, 1 miesiąc i 11 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

Niesporna była również i ta okoliczność, iż w okresie od 12 października 1989r. do 20 października 1999r. prowadził jednoosobowa działalność gospodarczą w postaci transportu ciężarowego wykonywanego osobiście przez wnioskodawcę.

Sporną kwestią pozostawała ocena czy do okresów pracy w szczególnych warunkach można zaliczyć okres wykonywania pozarolniczej działalności gospodarczej w postaci świadczenia usług transportowych polegających na kierowaniu samochodem ciężarowym o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony przez osobę będącą przedsiębiorcą. Gdyby bowiem ten okres prowadzenia jednoosobowej działalności gospodarczej (od 12 października 1989r. do 31 grudnia 1998r.) uwzględnić wnioskodawcy do okresów pracy w szczególnych warunkach – uzyskałby prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach.

Sąd podzielił stanowisko organu rentowego w tym zakresie, że wnioskodawca nie ma wymaganego 15 – letniego okresu pracy w warunkach szczególnych. Nie jest bowiem takim okresem okres prowadzenia przez niego pozarolniczej działalności gospodarczej.

Przepis art. 32 ust. 1 ustawy emerytalnej wyraźnie stanowi, iż ubezpieczonym urodzonym przed 01 stycznia 1949r., będącym pracownikami zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt.1, tj. innym niż 65 lat dla mężczyzn. Ponadto wiek emerytalny, o którym mowa w ust. 1, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Oznacza to, że dotyczy ono osób, o których mowa w art. 2 kodeksu pracy tzn. zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Nie odnosi się zatem do osób, które prowadzą pozarolniczą działalność gospodarczą – nawet jeśli jest to działalność jednoosobowa i wykonywana osobiście.

Mając powyższe na uwadze, iż wnioskodawca nie ma wymaganego 15-letniego okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach – sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kodeksu postępowania cywilnego oddalił jego odwołanie.